

บทที่ 3

ประวัติและผลงานทางด้านนาฏศิลป์ของสราวุฒิ สำเนียงดี

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงหลักนาฏยประดิษฐ์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ อันเป็นการวิเคราะห์หลักนาฏยประดิษฐ์ของนาฏยศิลป์ชาวไทย เป็นผู้ที่มีความประสพการณ์และมีความชำนาญทางด้านการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน อีกทั้งการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยก็มีการจัดการมาอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมชัดเจนกว่า 15 ปี

ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์การให้สัมภาษณ์ข้อมูลจากนักนาฏยประดิษฐ์ที่เลือกศึกษา คือ นายสราวุฒิ สำเนียงดี สำหรับการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตและความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดง นาฏยศิลป์ และกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง อันมีผลต่อการพัฒนาและปรับปรุงผลงานนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในเวลาต่อมา ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาในประเด็นดังกล่าว ก็เพื่อเชื่อมโยงกับภูมิหลังของนาฏยศิลป์ และให้เกิดความเข้าใจต่อผลงานนาฏยศิลป์มากยิ่งขึ้น โดยอาศัยเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของชีวิตมาเป็นจุดแบ่ง ซึ่งจำแนกออกเป็นช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ 5 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การเรียนรู้-ครูพักลักจำ

ระยะที่ 2 การปรับตัว การฝึกฝน และการสังเกตในด้านศิลปะการแสดง

ระยะที่ 3 ปฏิบัติการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในฐานะนักแสดง-นักออกแบบ

ระยะที่ 4 การปรับเปลี่ยนฐานะไปสู่ักนาฏยประดิษฐ์

ระยะที่ 5 นาฏยศิลป์-นักนาฏยประดิษฐ์ด้านการแสดงเชียร์ลีดดิ้ง

ระยะที่ 1 การเรียนรู้-ครูพักลักจำ

นายสรวิชัย สำเนียงดี เกิดเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2521 มีความสนใจทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์มาตั้งแต่สมัยยังจำความได้ ผลงานการออกแบบท่าเต้นรำซึ่งถือเป็นชิ้นแรกและครั้งแรกจะอยู่ในระยะที่ 1 นี้ โดยเกิดขึ้นช่วงที่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งที่โรงเรียนจะมีการจัดโครงการสัปดาห์รักษัพื้นขึ้นและคุณครูประจำชั้นได้ให้เพลงหนึ่งเพลง เพื่อให้ นักเรียนในชั้นได้ร่วมกันออกแบบการแสดง แต่เนื่องจากไม่มีนักเรียนคนใดเป็นผู้ออกแบบท่าเต้นรำได้ ประกอบกับมีความเขินอาย ดังนั้นนายสรวิชัยจึงได้อาสาขอเป็นผู้ออกแบบท่าเต้นรำ สำหรับการแสดงชุดดังกล่าวและรวบรวมเพื่อน ๆ ในห้องมาร่วมแสดง โดยทำหน้าที่ทั้งออกแบบท่าเต้นรำและเป็นนักแสดงด้วย งานออกแบบท่าเต้นรำชุดนี้เป็นความคิดสร้างสรรค์ในบทบาทของเด็กชั้นประถมศึกษา ในแง่ขององค์ประกอบและโครงสร้างของท่าเต้นรำจึงยากที่จะทำการวิเคราะห์ค้นหา เนื่องจากกาลเวลาที่ยาวนานทำให้เกิดการหลงลืมในนาฏยประดิษฐ์นั้นไปแล้ว ซึ่งจากการระลึกถึงพบว่า ได้อาศัยการออกแบบจากที่สิ่งที่เคยเห็นและเคยปฏิบัติมาก่อน (สรวิชัย สำเนียงดี, สัมภาษณ์, 12 สิงหาคม 2552)

ในระยะชีวิตช่วงนี้ของนายสรวิชัย เป็นการดำเนินชีวิตปกติธรรมดาตามวิถีของเด็กชั้นประถมศึกษาทั่วไปในขณะนั้น เพียงแต่ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการแสดงออกหรือกิจกรรมนันทนาการที่โรงเรียนได้จัดขึ้น และมีความใคร่รู้หรือใฝ่หาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนั้น ซึ่งนายสรวิชัยเพียงแต่คาดเดาว่าเป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยวัยเด็กเท่านั้น โดยหลังจากงานออกแบบท่าเต้นรำสำหรับโครงการรักษัพื้นที่ถือเป็นผลงานครั้งแรกของนายสรวิชัยแล้ว ก็ยังได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ของโรงเรียนเรื่อยมา พื้นฐานในการคิดรูปแบบของการแสดงที่เป็นส่วนสำคัญหลักคือ การศึกษาจากผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่มีให้เห็นผ่านทางโทรทัศน์ เช่น มิวสิควิดีโอประกอบเพลงของศิลปินนักร้องชาวไทย หรือกิจกรรมงานแสดงคอนเสิร์ตในเมืองไทย ได้แก่ คอนเสิร์ตแบบเบิร์ดเบิร์ด ของธงไชย แมคอินไตย์ เป็นต้น ในการศึกษาผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์จากคอนเสิร์ตแบบเบิร์ดเบิร์ดนี้ ถือว่าเป็นแรงบันดาลใจให้นายสรวิชัยเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้เข้าใจศิลปะการแสดงและอยากที่จะสร้างสรรค์ผลงานนาฏยศิลป์ที่มีการใช้นักแสดงจำนวนมากและมีการปฏิบัติท่าเต้นรำกันอย่างพร้อมเพรียง (สรวิชัย สำเนียงดี, สัมภาษณ์,

12 สิงหาคม 2552) นายสรารุณได้ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมของทางโรงเรียนแทบทุกโอกาสเรื่อยมาจนกระทั่งจบการศึกษาระดับประถมศึกษา

บทสรุประยะที่ 1

ช่วงปี พ.ศ. 2527-2532 นายสรารุณเริ่มสนใจในกิจกรรมทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์มาตั้งแต่วัยเยาว์ ผลงานสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ส่วนใหญ่จะอาศัยการจดจำในสิ่งที่ตนได้พบเห็นหรือศึกษามาก่อน ไม่ว่าจะเป็ผลงานนาฏยศิลป์แบบตะวันตกที่สามารถศึกษาได้ตามโทรทัศน์ หรือจากการแสดงคอนเสิร์ตในเมืองไทย ซึ่งเปรียบได้ว่าวิธีการศึกษาดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ศิลปะแทบทุกชนิด กล่าวคือต้องอาศัยการเลียนแบบและการจดจำเป็นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงขออุปมาตามสำนวนของไทยได้ว่า “ครูพักลักจำ” ซึ่งนายสรารุณได้มีการปฏิบัติตนให้สอดคล้องดั่งนัยของสำนวนไทยดังกล่าวอย่างเหมาะสม ตามลักษณะและแนวคิดของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา เช่น มีการปรับปรุงและนำเอาต้นแบบ ของศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่ได้พบเห็นมาเป็นแนวทางต่อการศึกษา เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นของตนเอง ในระยะเวลาต่อมา และยังส่งผลกระทบยาวต่อการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์และนาฏยศิลปินในภาคหน้า

นอกจากนี้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์และการเป็นศิลปินในระยะที่ 1 ออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้

1. ออกแบบศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์จากพื้นฐานกิจกรรมตามชีวิตประจำวัน เช่น การกิน การนอน การวิ่ง การเดิน การยืน ฯลฯ อันเป็นพื้นฐานการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของมนุษย์ โดยถูกศึกษาในทัศนะของยุวศิลปิน
2. ต้นแบบในการคิดสร้างสรรค์งานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ส่วนใหญ่มาจากการศึกษาผลงานในลักษณะเดียวกันที่มีให้พบเห็นได้ทั่วไปตามรายการโทรทัศน์ในขณะนั้นหรือจากงานแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินนักร้องชาวไทย
3. อาศัยการจดจำจากสิ่งที่เคยพบเห็นมาก่อน นำไปประยุกต์หรือปรับปรุงให้เป็นของใหม่ คล้องจองกับสำนวนไทยที่ว่า ครูพักลักจำ อีกทั้งวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีแรกเริ่ม

ของการเรียนรู้ศาสตร์ทางด้านศิลปะทุกแขนง โดยผู้วิจัยนำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดของเพลโตไว้ว่า “ศิลปะคือการลอกเลียนแบบ” (พีรพงศ์ เสนไสย, 2546, หน้า 24)

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นส่วนตัวว่าในด้านแนวคิดของการแสดง ยังไม่อาจสามารถวิเคราะห์ได้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนนัก เนื่องจากกาลเวลาที่ยาวนานซึ่งเป็นผลทำให้ นายสรวิฑูระลิ้มถึงได้เพียงบางเรื่องราว ซึ่งในแง่ของแนวคิดมีความเห็นว่าได้อาศัยจากวิธีการเรียนรู้แบบครูพักลักจำ ยังมีได้กำหนดหรือสร้างกรอบแนวคิดในการแสดงอย่างเป็นจริงเป็นจังแต่ประการใด

ระยะที่ 2 การปรับตน การฝึกฝน และการสังเกตในด้านศิลปะการแสดง

ภายหลังจากการจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและได้เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเทพศิลา นายสรวิฑูระลิ้มมีความใคร่รู้และสนใจในกิจกรรมทางด้านการแสดงออกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์ โดยศึกษาและรำเรียนนาฏศิลป์อย่างจริงจังจากสถาบันบางกอกแดนซ์ (Bangkok Dance) ในหลักสูตรการเต้นรำแบบแจ๊ส (Jazz Dance) อีกทั้งได้เข้าร่วมการเป็นเชียร์ลีดเดอร์งานกีฬาประจำโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุที่สรีระทางด้านกายภาพของนายสรวิฑูระลิ้มเป็นบุคคลที่มีรูปร่างเล็กและสันทนต์ การเปลี่ยนฐานะไปเป็นเชียร์ลีดเดอร์ในตำแหน่งของทีมที่ใหญ่กว่า จึงมีความเป็นไปได้ยาก โดยต้องอาศัยการเข้าร่วมประกวดในการแข่งขันแอโรบิกแดนซ์ก็ดี หรือตามงานแข่งเต้นรำต่าง ๆ ก็ดี จนกระทั่งเข้าสู่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนฐานะเป็นเชียร์ลีดเดอร์ทีมที่ใหญ่ขึ้น ได้เรียนรู้แนวทางในการออกแบบนาฏศิลป์จากรุ่นพี่ที่เป็นผู้ฝึกสอนให้นับแต่บัดนั้น

ในกาลเวลาต่อมาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์ก็หลังไหลมาอย่างไม่รู้จบสิ้น นายสรวิฑูระลิ้มได้ให้ข้อคิดเห็นต่อความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า “...เหมือนมาสะกิดต่อมอะไรบางอย่างทำให้เราคิดทำเดินได้เรื่อย ๆ และไม่เหนื่อยอีกด้วย...” (สรวิฑูระลิ้ม สำเนียงดี, สัมภาษณ์, 12 สิงหาคม 2552) ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาอย่างลึกซึ้งซึ่งจากความคิดเห็นดังกล่าวและตีความ

หมายได้ว่า “ความคิดสร้างสรรค์” ในทางศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์เปรียบเสมือนพรสวรรค์ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน ขึ้นอยู่กับโอกาสและสถานการณ์ที่จะเป็นตัวกระตุ้น ดึงเอาความคิดสร้างสรรค์ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในให้ออกมาสู่ภายนอก ผ่านผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้นายสรวิศเกิดแรงบันดาลใจอยากที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ด้วยตนเอง อาจเนื่องมาจากการที่ได้เข้าร่วมการเป็นเชียร์ลีดเดอร์ทีมใหญ่ของโรงเรียน ได้เห็นรูปแบบและระบบการทำงานของทีมงานที่เป็นผู้ฝึกสอน ผนวกกับความสนใจใคร่รู้ในเรื่องด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่เป็นพื้นฐานเดิมอยู่ก่อนแล้ว อีกทั้งในระยะดังกล่าวเป็นช่วงของการเข้าสู่ภาวะแห่งการย่างก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น จึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ถูกนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

รอยต่อของช่วงชีวิตก่อนจะเข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาตรี นายสรวิศได้เตรียมสอบเทียบเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในขณะที่รูปแบบการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในเมืองไทยมิให้พบเห็นกันน้อยมาก ที่โดดเด่นในช่วงระยะนั้นคือ “การแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ไมโล” (สรวิศ สำเนียงดี, สัมภาษณ์, 12 สิงหาคม 2552) รูปแบบของการแข่งขันจะเป็นแบบฉบับของเชียร์ลีดเดอร์ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามงานกีฬาต่าง ๆ คือ มีกองเชียร์นั่งร้องเพลงเชียร์ ปรบมือตามจังหวะเพลงอยู่บนอัฒจันทร์ ร่วมกับกลุ่มเชียร์ลีดเดอร์ที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเพลงอย่างสนุกสนาน โดยการแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ไมโลมีการจัดการแข่งขันมาได้ประมาณ 2 ปีก็เป็นอันยุติ และยังถือได้ว่าการแข่งขันดังกล่าวเป็นกิจกรรมทางศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่ระดมความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่มีความสนใจและชื่นชอบในศาสตร์ดังกล่าวที่ได้ส่งทีมเข้าร่วมในการแข่งขันครั้งนี้

กลางปี พ.ศ. 2538 ได้มีการจัดการประกวดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งแบบอเมริกันอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ถือว่าเป็นรายการแข่งขันที่เกี่ยวกับเชียร์ลีดเดอร์รายการที่ 2 ในประเทศไทย นำโดยบริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) เป็นองค์กรหลักในการดำเนินงานและใช้สถานที่ของห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์เป็นที่ทำการแข่งขัน อีกทั้งจัดให้มีการถ่ายทอดสดการแข่งขันโดยร่วมมือกับโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในขณะนั้นนายสรวิศกำลังพิจารณาเลือกสถาบันการศึกษาที่จะเตรียมเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และได้ทราบข่าวคราว

ของการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งในช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวนั้นพอดี จึงได้ตัดสินใจรวบรวมเพื่อนเก่าแก่ที่เป็นอดีตเชียร์ลีดเดอร์จากโรงเรียนเทพศิลาไปสมทบกับโรงเรียนรัตนพนิชยการ (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต) เพื่อรวมทีมเข้าร่วมในการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งและทำการแข่งขันในนามโรงเรียนรัตนพนิชยการ

สมาชิกทุกคนต่างเห็นพ้องต้องกันที่จะรวมทีมกันเพื่อเข้าร่วมในแข่งขัน ประกอบกับนายสรวิชัยเป็นผู้ที่ชื่นชอบและรักในศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์เป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว สมาชิกทุกคนจึงเล็งเห็นถึงความสามารถและศักยภาพในด้านดังกล่าวและมีมติร่วมกันให้นายสรวิชัยรับหน้าที่ในการออกแบบการแสดงและนาฏศิลป์ที่จะใช้สำหรับการแข่งขันทั้งหมดร่วมกับสมาชิกอีก 4 คน โดยผลการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ครั้งที่ 1 ทีมจากโรงเรียนรัตนพนิชยการได้รับรางวัลชนะเลิศ ถือได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในฐานะจุดเริ่มต้นแห่งการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในเวลาต่อมา

บทสรุประยะที่ 2

อาจกล่าวได้ว่า ในช่วงระยะที่ 2 ประมาณปี พ.ศ. 2533-2538 นายสรวิชัยเริ่มฉายแววแห่งความเป็นนักนาฏยประดิษฐ์ในลำดับแรกเริ่ม โดยเริ่มต้นจากสถานะแห่งการเป็นผู้นำในวิทยุรุ่นการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ของตนเองเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเกิดการยอมรับ และยิ่งเป็นการยอมรับทางด้านศิลปะด้วยแล้ว ก็ถือได้ว่าการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์มิได้มีข้อจำกัดเอาไว้ว่าจำเป็นต้องมีอายุเท่าใด หากแต่เป็นการสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์เพื่อตอบสนองตามความต้องการของตนเอง ผู้วิจัยจึงขอสรุปคุณลักษณะสำคัญของการเป็นศิลปินและนักนาฏยประดิษฐ์ โดยผ่านการศึกษาประวัติและผลงานในระยะที่ 2 ดังนี้

1. ศึกษารูปแบบและกลวิธีการสอนจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ถ่ายทอดศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์ให้ ในประวัติและผลงานระยะที่ 2 คือ กลุ่มทีมรุ่นพี่ ที่เป็นผู้คอยฝึกฝนและฝึกหัดนาฏศิลป์

2. มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมและการแบ่งปันทางด้านความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในการแข่งขันให้ออกมามีความสมบูรณ์ตามที่ตั้งใจเอาไว้

3. มีการพัฒนาผลงานและกล้าที่จะนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบที่เป็นตนเองต่อสาธารณชนในขณะที่เข้าสู่สภาวะแห่งวัยรุ่น ซึ่งมีความขัดแย้งและสอดคล้องในเวลาเดียวกันกับข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะการแสดงของไทย ที่ได้กล่าวถึงข้อควรระวังทางด้านนาฏศิลป์ไว้ว่า นักนาฏยประดิษฐ์ใหม่ ๆ มักมีความกังวลว่าผลงานของตนจะไม่งดงามและไม่เป็นที่ยอมรับของคนดู (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2547, หน้า 255)

จากข้อคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีทัศนะว่านายสรารุณมิได้มีความกังวลหรือแสดงให้เห็นถึงความวิตกในเรื่องของการนำเสนอผลงานศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งแต่อย่างใด

ในด้านแนวความคิดของการสร้างสรรค์ผลงานระยะที่ 2 ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่านายสรารุณมิได้อาศัยประสบการณ์จากการคลุกคลีในแวดวงเชียร์ลีดดิ้งมาเป็นแนวทางในการนำเสนอผลงาน ท่าทางต่าง ๆ จะได้มาจากการปรับปรุงผลงานในอดีตที่ผ่านมา โดยนำมาจัดแต่งและผสมผสานเข้ากับท่าทางใหม่ ๆ ที่ได้คิดค้นหรือได้มาจากนักออกแบบท่าเต้นรำคนอื่นที่ร่วมทีมเดียวกัน

นอกจากนี้ผลงานในระยะดังกล่าวยังแสดงออกถึงความเป็นสมัยนิยม (Modernism) ทั้งด้านการเคลื่อนไหวในแบบนาฏศิลป์ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตลอดจนองค์ประกอบที่สร้างเสริมให้การแสดงมีความสมบูรณ์ ทั้งหมดนี้ล้วนบ่งบอกถึงความเอาใจใส่ต่อผลงานของนายสรารุณเป็นอย่างดี (เนื่องจากการศึกษาในด้านแนวคิดของระยะนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแหล่งเดียวคือการสัมภาษณ์ จึงได้ทำการตรวจสอบจากแหล่งที่มาอื่น ๆ เท่าที่จะสามารถสืบค้นได้ โดยสุดท้ายได้ข้อมูลที่เป็นภาพถ่าย เมื่อได้พิจารณาแล้วพบว่า ภาพหลายภาพแสดงให้เห็นถึงความคล้องจองและตรงกันกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์) แนวคิดแบบสมัยนิยมนี้ ยังส่งผลต่อกระบวนการและทัศนคติต่อศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในเวลาต่อมา

ระยะที่ 3 ปฏิบัติการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในฐานะนักแสดง-นักออกแบบ

ในปี พ.ศ. 2539 นายสรารุณ สำเนียงดี ตัดสินใจเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีที่คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการโฆษณา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เนื่องจากเป็นผู้ที่ชื่นชอบในศาสตร์

ทางด้านศิลปะเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว อีกทั้งยังไม่ละทิ้งที่จะสานต่อความชื่นชอบในด้านศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้ง โดยมีความหวังว่าจะต้องรวบรวมบุคคลเพื่อสร้างทีมเชียร์ลีดเดอร์ประจำมหาวิทยาลัยขึ้นมา และขณะเดียวกันในปีการศึกษาดังกล่าวทางคณาจารย์ผู้ใหญ่ของมหาวิทยาลัยหลายท่าน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งตามที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมจากการแข่งขันรายการทางโทรทัศน์ (การแข่งขันซีคอนสแควร์ฯ ครั้งที่ 1) และมีความประสงค์ให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพผลิตทีมเชียร์ลีดเดอร์และก่อตั้งเป็นทีมประจำมหาวิทยาลัยขึ้นมา แต่เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวยังไม่มีบุคคลใดที่จะเป็นผู้ริเริ่ม นายสรวิศจึงเป็นผู้ที่เคยผ่านประสบการณ์ในการออกแบบการแสดงและนาฏศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งมาก่อน อีกทั้งทางคณาจารย์และกลุ่มรุ่นพี่ต่างคุ่นหน้าคุ่นตาจากสื่อโทรทัศน์และการแข่งขันมาก่อน จึงได้มีการทาบทามและติดต่อให้นายสรวิศ ซึ่งขณะนั้นเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ให้มาเป็นผู้รับหน้าที่ในการรวบรวมสมาชิกและดำเนินการในเรื่องของการฝึกซ้อมการแสดง

ภายหลังจากที่ได้มีการติดต่อจากคณาจารย์และรุ่นพี่แล้ว นายสรวิศจึงได้ตอบตกลงและดำเนินการรวบรวมกลุ่มเพื่อนจากโรงเรียนเทพศิลาและกลุ่มเพื่อนที่รู้จักคุ่นหน้าคุ่นตาที่เคยผ่านการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งมาเข้าร่วมทีมที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งถือว่าเป็นความเหมาะสมตรงที่ต่างคนต่างก็เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพแทบทั้งสิ้น ส่งผลให้การรวบรวมสมาชิกเพื่อสร้างทีมเชียร์ลีดเดอร์ประจำมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นไปได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น โดยนายสรวิศร่วมกับสมาชิกในทีมได้กำหนดชื่อทีมประจำมหาวิทยาลัยว่า “บางกอกยูนิเวอร์ซิตี (Bangkok University)” เป็นการใช้ชื่อภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมาเป็นชื่อของทีมเชียร์ลีดเดอร์

ผลงานนาฏยประดิษฐ์ของนายสรวิศในช่วงแรกเริ่มสำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งยังไม่ปรากฏเป็นที่เด่นชัดมากนัก เนื่องจากการฝึกหัดและการเตรียมทีมนั้นค่อนข้างต้องใช้เวลานานพอสมควร ต้องเตรียมความพร้อมของนักแสดงทั้งหมด ต้องทำการค้นคว้าถึงรูปแบบของการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งที่เป็นต้นตำรับของต่างประเทศ เพื่อศึกษารูปแบบที่จะนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสำหรับที่จะนำมาเป็นศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทย

หลังจากที่ได้สมาชิกประจำทีมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้เริ่มทำการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีความชำนาญในท่าทาง โดยลักษณะการเตรียมความพร้อมของทีมเชียร์

ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้ระยะเวลาประมาณ 1 ปี ทั้งนี้เพื่อปรับสภาพร่างกายให้เกิดความคุ้นชินและเกิดความชำนาญต่อทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังเป็นการสานสัมพันธ์และผูกไมตรีกับสมาชิกในทีมให้แน่นแฟ้นขึ้น

ช่วงต้นปี พ.ศ. 2540 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้งที่ 3 ขึ้น (เนื่องจากการจัดแข่งขันครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2539 ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพอยู่ในช่วงการเตรียมความพร้อมของทีมเป็นเวลา 1 ปี จึงไม่ได้ส่งทีมเข้าร่วม) การเตรียมความพร้อมของสมาชิกในทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเริ่มเป็นรูปร่างอย่างเห็นได้ชัดเจน มีความสมบูรณ์ของกลุ่มทีมในระดับสามารถร่วมการแข่งขันได้ คณะอาจารย์และสมาชิกทั้งหมดจึงมีมติร่วมกันและเห็นชอบให้ส่งทีมประจำสถาบันเข้าร่วมลงแข่งขันในรายการดังกล่าว ถือว่าเป็นการเข้าร่วมแข่งขันในนามตัวแทนของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นครั้งแรกอีกด้วย

ในด้านกระบวนการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขัน นายสรวิชัยได้รับมอบหมายหน้าที่จากสมาชิกในทีมในการทำหน้าที่ผู้ออกแบบการแสดงหลักทั้งหมดร่วมกับภาระการเป็นผู้แสดงในเวลาเดียวกันด้วย ช่วงระยะเวลาของการฝึกหัดและฝึกซ้อมสำหรับการแข่งขัน สมาชิกในทีมต่างทุกคนทุ่มเทให้กับกิจกรรมดังกล่าวอย่างเต็มกำลัง ผ่านขั้นตอนของการฝึกฝนอย่างหนัก และในการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ครั้งที่ 3 ปรากฏว่าทีมจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลชนะเลิศ นับว่าเป็นความสำเร็จที่น่าชื่นชมเพราะเป็นการเข้าร่วมการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในครั้งแรกและได้รับรางวัลสูงสุด

กลางปี พ.ศ. 2541 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้งที่ 4 ขึ้น และทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้จัดส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ถือได้ว่าเป็นการเข้าร่วมแข่งขันเพื่อป้องกันตำแหน่งชนะเลิศจากรางวัลที่ได้รับในการแข่งขันปีก่อนหน้านี้ และสำหรับผู้ทำหน้าที่ในการออกแบบการแสดง รวมถึงนาฏยศิลป์หลักทั้งหมดของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพยังคงเป็นนายสรวิชัย สำเนียงดี

การแข่งขันครั้งนี้รูปแบบของการเตรียมการแข่งขันได้มีการพัฒนาที่มากขึ้นจากเดิม มีการค้นคว้าและศึกษารูปแบบของการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งจากประเทศอเมริกา ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศต้นตำรับของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง โดยจากการพิจารณาการแสดงผ่านภาพบันทึกการแสดงสด

ในปี พ.ศ. 2541 ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ ความแปลกใหม่และความมีเอกลักษณ์ที่ถูกถ่ายทอดจากนายสราวุฒิผ่านภาพองค์รวมของการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งทั้งหมด เช่น ด้านเครื่องแต่งกาย และด้านกลุ่มท่าต่อตัว ฯลฯ

ในท่าต่อตัวได้ผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ ให้อยู่ในแบบฉบับอันเป็นลักษณะเฉพาะของทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กล่าวคือมีการโยนนักกีฬาขึ้นไปบนอากาศในลักษณะนอนราบขนานกับพื้น พร้อมกับกับใช้แรงเหวี่ยงของตำแหน่งฐานบิดนักกีฬาด้วยอดให้มีการเคลื่อนไหวแบบเกลียวหรือทวิส โดยส่งผลสองต่อคือความแปลกใหม่ของเทคนิคที่นำมาใช้ และในด้านความสวยงามของเครื่องแต่งกายที่ถือเป็นความไม่ได้ตั้งใจ อันเนื่องจากกระโปรงที่นักกีฬาผู้หญิงสวมใส่ มีการออกแบบโดยการย้อมสีและสีน้ำเงินตัดเย็บสลับกันไปมา ทำให้เกิดการพัดกระพือของพื้นผิวจากแรงเหวี่ยง จนเกิดเป็นภาพเสมือนคล้ายใบพัดกำลังหมุน ถือได้ว่าเป็นความสวยงามแปลกใหม่สำหรับการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์ในช่วงฤดูแห่งการแข่งขันขณะนั้นเป็นอย่างมาก

ในส่วนของนาฏยศิลป์ก็มีการออกแบบให้นักแสดงผู้หญิงและผู้ชายได้เคลื่อนไหวร่วมกัน ทำให้เกิดเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยลักษณะของการเต้นรำแบบคู่ระหว่างชาย-หญิงนี้ ก็เป็นแบบฉบับและลักษณะเฉพาะของนาฏยศิลป์ในการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยกรุงเทพในเวลาต่อมา โดยสรุปผลของการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 4 ทีมจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 และถือเป็นการรับรางวัลตำแหน่งชนะเลิศถึง 2 สมัยติดต่อกัน

ต่อมาปี พ.ศ. 2542 ทางบริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้ง 5 ขึ้น นับว่าเป็นความยิ่งใหญ่ของการจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยที่มีการจัดมาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และในบทบาททีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพนับได้ว่าจะมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างสูง เนื่องจากหากได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในการแข่งขันครั้งนี้ จะทำให้ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสร้างประวัติศาสตร์แห่งการแข่งขันและถือเป็นผลงานที่ถูกจารึกไว้ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพว่าเป็นทีมที่สามารถคว้าชัยชนะจากการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งถึง 3 ครั้งติดต่อกัน

ในแง่ของการแข่งขันถือว่าเป็นเรื่องที่มีความภาคภูมิใจ ความท้าทายและมีความเสี่ยงสูงมาก

นอกจากต้องทำการแข่งขันร่วมกับทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่มีฝีมือและทักษะปฏิบัติที่อยู่ในระดับสูงแล้ว ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพยังต้องสร้างความแปลกใหม่และหาจุดเด่นเฉพาะให้กับทีม เพื่อให้การแข่งขันในครั้งที่ 5 ประสบผลสำเร็จตามตั้งใจไว้อย่างเกินความคาดหมาย

ผู้วิจัยพิจารณาจากการแสดงผ่านภาพบันทึกการแสดงสดพบว่า เทคนิคของกลุ่มการต่อตัวที่นำมาปรับใช้มีการพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการแข่งขันในปีก่อนหน้า เป็นการผสมผสานเทคนิคระดับสูงของกีฬาโยนนาสติกเข้ามาปรับใช้ในกิจกรรมของกลุ่มท่าต่อตัว รวมทั้งผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ของการจัดวางสระร่างกายให้เกิดเป็นรูปเรขาคณิตต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มท่าต่อตัวในช่วงกลางของการแสดง ที่มีการจัดวางสระร่างกายของนักแสดงทั้งตัวยอดและตัวฐานให้เกิดเป็นรูปของเส้นตรงที่แตกต่างกัน เมื่อประกอบเข้าด้วยกันในชุดท่าต่อตัวที่สมบูรณ์แบบแล้ว ก็จะเป็นภาพเสมือนของขั้นบันได

สำหรับการแข่งขันปีดังกล่าวทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับกำลังใจจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก พิจารณาได้จากเสียงโห่ร้องให้กำลังใจหรือเสียงปรบมือที่มีให้ได้ยินในช่วงของการแสดงโดยตลอด ผลสรุปของความเหน็ดเหนื่อยและความเพียรพยายามในการฝึกฝนส่งผลให้ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 เป็นสมัยที่ 3 มาครอบครอง จากการแข่งขันรายการซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ซึ่งถือเป็นการป้องกันตำแหน่งชนะเลิศได้ถึง 3 ครั้งติดต่อกัน

บทสรุประยะที่ 3

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ช่วงปี พ.ศ. 2539-2542 ผลงานศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งของนายสรวิชัยถือว่าประสบความสำเร็จสูงสุดอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ในระดับหนึ่ง เป็นผลงานการแข่งขันที่ผนวกกับลักษณะองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ อย่างกลมกลืนจนกลายเป็นการแสดงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีการทำให้ผลงานเหล่านั้นถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ระยะนี้ถือว่าเป็นปีการศึกษาสุดท้าย ที่นายสรวิชัยอยู่ในบทบาทของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2542 จึงทำให้บทบาท

ความเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ยุติลง หากแต่มิได้หมายรวมถึงบทบาทแห่งการเป็นนาฏยศิลปินในบริบทของศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งจะยุติตามไปด้วยแต่อย่างใด และกาลต่อมาในช่วงชีวิตระยะหลังจากนี้นายสราวุฒิกี้ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งและได้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยกรุงเทพและประเทศไทย

โดยผู้วิจัยจึงขอสรุปถึงคุณลักษณะของการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งและการเป็นศิลปินที่ได้จากการศึกษาในระยะดังกล่าว ดังนี้

1. มีการศึกษาผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่เป็นต้นตำรับจากหลากหลายแหล่งข้อมูลมากขึ้น เช่น ศึกษาการแสดงเชียร์ลีดดิ้งจากต่างประเทศ หรือการเต้นรำประเภทต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสรีระทางกายภาพและศักยภาพของนักแสดง

2. รู้จักผสมผสานเทคนิคของศิลปะทางด้านนาฏยศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นโครงสร้างและเป็นองค์ประกอบในการกำหนดการเคลื่อนไหวทางนาฏยศิลป์

3. ผลงานศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์มีความสอดคล้องกับทฤษฎีทางด้านทัศนศิลป์ที่เป็นแนวคิดทางด้านศิลปะ ดังเห็นได้จากการนำรูปแบบของเส้นต่าง ๆ ในเชิงทัศนศิลป์มาเป็นแนวความคิดในการประกอบท่าชุด

ผู้วิจัยมีความเห็นในด้านแนวคิดของการสร้างการแสดงโดยรวมในระยะดังกล่าวพบว่ายังอาศัยแนวคิดแบบสมัยนิยมมาเป็นจารีตหลัก ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดมากที่สุดคือ ในด้านของท่าเต้นรำและเครื่องแต่งกายที่มีความเป็นตะวันตกมากยิ่งขึ้น มีการออกแบบและเลือกใช้สีเครื่องแต่งกายที่เน้นไปทางวัฒนธรรมเชียร์ลีดดิ้งตะวันตก เช่น สีแดง สีขาว สีน้ำเงิน ฯลฯ นอกจากนี้จะสร้างความเป็นสมัยนิยมให้กับทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อทีมอื่น ๆ ในด้านหนึ่งด้านใดอีกด้วย

ความเป็นสมัยนิยมที่แสดงออกในด้านนาฏยประดิษฐ์พบว่า ท่าเต้นรำมีความเป็นสมัยใหม่มากขึ้น มีการนำพื้นฐานของนาฏยศิลป์ตะวันตกสกุลต่าง ๆ มาประยุกต์ให้เหมาะสม และขัดเกลาจนกลายเป็นท่าทางที่กระชับกระฉ่งและมีพลัง นาฏยศิลป์ในระยะที่ 4 มีมากถึง 4 ชุดการแสดง ล้วนแล้วแต่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละชุด ซึ่งแต่ละชุดการแสดงก็สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นปัจเจกชนของนาฏยศิลปินได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้ชมสามารถรับรู้และสัมผัสได้ถึงตัวตนของนาฏยศิลปินผ่านผลงานการแสดงด้วยเช่นกัน

ระยะที่ 4 การปรับเปลี่ยนฐานะไปสู่ขนานนาฏยประดิษฐ์

นายสรารุณดี สำเนียงดี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปี พ.ศ. 2542 และได้มีการปรับเปลี่ยนฐานะจากขนานนาฏยประดิษฐ์ สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งก้าวเข้าสู่บทบาทแห่งการเป็นนาฏยศิลป์เชิงพาณิชย์อย่างเต็มตัว โดยนายสรารุณดีได้เข้าร่วมกลุ่มของนักเต้นรำอาชีพที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงมากที่สุดของประเทศไทยในขณะนั้นคือ กลุ่ม “ดี ดีแดนซ์ ทู๊ป (D-Dance Troupe)” เป็นกลุ่มนาฏยศิลป์เชิงพาณิชย์ในสังกัดของบริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) ภายใต้การควบคุมดูแลของนางเปรมจิตต์ อำนวยรมณี (หรือที่รู้จักกันในนาม “ครูอุ๋”)

บทบาทแห่งความเป็นนาฏยศิลป์เชิงพาณิชย์ในครั้งนี้ ส่งผลให้นายสรารุณดีได้มีโอกาสทำงานร่วมกับศิลปิน นักแสดง และนักร้องที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยในขณะนั้น เช่น มอส (นายปฏิภาณ ปฐวีกานต์) ฯลฯ โดยการเป็นนักเต้นรำให้กับการออกผลงานเพลงสมัยใหม่ ชื่อชุดว่า “แฮปปี้ ทริป (Happy Trip)” ซึ่งนายสรารุณดีได้มีโอกาสทำหน้าที่เป็นนาฏยศิลป์ให้กับการออกผลงานเพลงชุดนี้ และมีโอกาสได้ร่วมแสดงตามงานกิจกรรมหรือการจัดคอนเสิร์ตของศิลปินนักร้องต่าง ๆ มากมาย

นอกจากนี้นายสรารุณดียังได้พัฒนาฝีมือทางด้านนาฏยศิลป์โดยการเป็นขนานนาฏยประดิษฐ์เชิงพาณิชย์ให้กับศิลปินนักร้องหลากหลายท่าน เช่น นาทาลี แจ๊สกี และ ไซน่า ดอลล์ ฯลฯ กระนั้นในฐานะเป็นบุคคลที่มีความสนใจและชื่นชอบในศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งเป็นพื้นฐานเดิม ทำให้นายสรารุณดีตัดสินใจทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบการแสดงสำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งอีกครั้ง โดยทำหน้าที่ให้กับทีมเชียร์ลีดเดอร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทพศิลา โดยใช้ชื่อประจำทีมว่า “เดมอน (Demon)” สืบเนื่องจากเป็นความคิดของนายสรารุณดีเมื่อครั้งที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีว่า หากสำเร็จการศึกษาแล้วก็อยากกลับไปสร้างกลุ่มทีมเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนให้มีการพัฒนาและประสบความสำเร็จในระดับประเทศ

กลางปี พ.ศ. 2543 ทางบริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้งที่ 6 โดยสมาชิกและนักแสดงทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพกว่าครึ่งทีมได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและได้ยุติบทบาทแห่งการเป็นนักกีฬาประจำทีม ซึ่งในการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 6 จึงไม่มีชื่อทีมเชียร์ลีดเดอร์

ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเข้าร่วมในการแข่งขัน

กระนั้นนายสรารุณก็มีได้ยุติบทบาทตามสมาชิกคนอื่นแต่อย่างใด โดยยังคงเดินทางต่อไปในทิศทางและเป้าหมายทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์ที่วางเอาไว้ นั่นคือการได้ทำงานในแวดวงแห่งนาฏศิลป์และยังได้สร้างทีมเชียร์ลีดเดอร์รวมถึงเป็นผู้ออกแบบการแสดงให้กับโรงเรียนเทพศิลาเพื่อส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันครั้งที่ 6 ในประเภทระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยพิจารณาจากผลงานดังกล่าวพบว่า ลักษณะของนาฏศิลป์ที่ใช้จะมีความซับซ้อนน้อยกว่านาฏศิลป์ที่ประดิษฐ์ไว้สำหรับทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เนื่องจากนักแสดงทั้งหมดของทีมเดมอนเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รูปแบบนาฏศิลป์ที่ปฏิบัติจึงไม่เน้นถึงความซับซ้อน แต่จะเน้นถึงสภาวะรูปลักษณะของนักแสดงคือ มีความสดใส น่ารัก สดชื่น ซึ่งนาฏศิลป์ก็ถูกออกแบบให้สอดคล้องกลมกลืนกัน

ด้านการจัดวางองค์ประกอบก็จะมีความสวยงามและเหมาะสมกับนักแสดงในช่วงอายุและวัยดังกล่าว สำหรับผลการแข่งขันทีมเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนเทพศิลา ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สร้างความสำเร็จให้กับนายสรารุณในฐานะที่เป็นนักนาฏยประดิษฐ์อีกครั้ง

การแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ครั้งที่ 7 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากสมาชิกในทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสำเร็จการศึกษาทั้งหมด นายสรารุณและคณาจารย์จึงได้รวบรวมสมาชิกทีมเชียร์ลีดเดอร์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมดอีกครั้งเพื่อส่งเข้าร่วมแข่งขันในครั้งที่ 7 โดยได้รับความสนใจจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เคยเข้าร่วมแข่งขันในครั้งที่ 6 ต่างพากันมาเข้าร่วมทีมซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือจากโรงเรียนเทพศิลาและบางส่วนที่มาจากโรงเรียนสตรีวิทยา (สรารุณ สำเนียงดี, สัมภาษณ์, 12 สิงหาคม 2552) โดยนายสรารุณยังทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมทีมและดูแลการคัดเลือกสมาชิกของทีมในครั้งนี้อีกด้วย โดยปฏิบัติควบคู่กับภาระหน้าที่ในส่วนของการเป็นนาฏศิลป์ป็นให้กับกลุ่มดี ดันซ์ ทูบ นอกจากนี้ยังต้องแบ่งสรรเวลาให้กับการฝึกซ้อมทีมเชียร์ลีดเดอร์ในเวลาเดียวกัน

การเตรียมความพร้อมของนักแสดงทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความสมบูรณ์ในระดับที่สามารถส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันได้ นายสรารุณในฐานะผู้ควบคุมทีมจึงตัดสินใจส่งทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งที่ 7 จนกระทั่งการแข่งขันรอบคัดเลือก

ได้ผ่านพ้นไป เกิดมีอุปสรรคบางประการที่ไม่อาจทำให้ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันในรอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศได้ นายสรวิชัยในฐานะ ผู้ฝึกสอนที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพจึงได้ตัดสินใจขออนตัวออกจากการแข่งขันนับตั้งแต่รอบรองชนะเลิศ

หลังจากที่ได้นำประสบการณ์จากการแข่งขันในครั้งที่ 7 เพื่อนำมาเป็นข้อคิดเห็นเพื่อ พิจารณาสำหรับการแข่งขันที่จะมีขึ้นในครั้งต่อไป นายสรวิชัยได้ฝึกฝนและหมั่นเอาใจใส่ทำการ คัดคว้าเพิ่มเติมอย่างเข้มข้นสำหรับการออกแบบการแสดงและนาฏศิลป์ ทั้งยังปฏิบัติควบคู่ไป กับการทำงานที่กลุ่มดี ดีานซ์ ทรูป จนกระทั่งความพร้อมของทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัย กรุงเทพมีความมั่นใจและมีความสมบูรณ์ทางด้านศักยภาพและเทคนิคการแสดงในระดับที่สูงขึ้น

กลางปี พ.ศ. 2545 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัด การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้ง 8 ประกอบกับการเตรียมความพร้อมของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพมี มากในระดับที่จะสามารถทำการแข่งขันได้ มหาวิทยาลัยกรุงเทพจึงได้ตัดสินใจส่งทีมเชียร์ลีดเดอร์ เข้าร่วมในการแข่งขันในครั้งที่ 8 โดยผู้วิจัยได้พิจารณาและศึกษาจากผลงานการแข่งขันในครั้งนี้ พบว่า ส่วนสำคัญของการแสดงองค์รวมมีความแตกต่างจากการแข่งขันในครั้งก่อน ๆ เป็น อย่างมาก มีการผสมผสานแนวคิดทางตะวันตกให้อยู่ในรูปแบบของการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งมาก ยิ่งขึ้น เป็นการผสมผสานนาฏยจารีต วัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีของประเทศตะวันตก นำมา จัดแต่งผสมผสานเพื่อให้กลมกลืนและสะท้อนเป็นผลงานที่ติดตึ้งใจผู้ที่ได้พบเห็น

โดยผู้วิจัยได้เทียบเคียงแนวความคิดของวัฒนธรรมและความชื่นชอบของคนไทยว่าชอบ ดูผลงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความตื่นเต้น สนุกสนาน และเป็นสิ่งที่น่าประทับใจ ผู้วิจัยจึงเชื่อมโยงความสอดคล้องระหว่างศิลปะการแสดงกับลักษณะของนิสัยของคนไทยเข้ากับ แนวความคิดของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านได้กล่าวพรรณานิธิคติที่ 1 ในการสัมมนานาฏศิลป์ และดนตรีไทย ดังความว่า

...ชีวิตไทยตั้งแต่โบราณกาลลงมาเป็นชีวิตที่เต็มเปลี่ยนไปด้วยดนตรีและนาฏศิลป์ไทย เพราะคนไทยเป็นชนชาติที่เห็นว่าความสนุกสนานและความรื่นเริงเป็นความประสงค์สำคัญ ของชีวิต หากชีวิตมีความสนุกสนาน รื่นเริง ชีวิตนั้นก็จะเป็นชีวิตที่ดีและสมบูรณ์... (คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว., 2522, หน้า 1)

จากที่ได้พิจารณาผลงานการแสดงผ่านภาพบันทึกการแสดงสด ร่วมกับการระลึกถึงของผู้วิชัยสำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในครั้งที่ 8 พบว่านายสรารุณีได้ผนวกแนวคิดเรื่องของวัฒนธรรมทางตะวันตกคือ เทศกาลคริสต์มาส นำมาจัดแต่งและประยุกต์ให้เข้ากับผลงานการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์ โดยสะท้อนการผสมผสานจากแนวคิดดังกล่าวผ่านการแสดงออกในด้านเครื่องแต่งกาย จังหวะเพลง และองค์ประกอบส่วนเสริมอื่น ๆ ของการแสดง

ประการที่สำคัญคือ ท่าทางของนาฏยศิลป์ซึ่งถือได้ว่ามีเอกลักษณ์และมีความแปลกใหม่มากขึ้นกว่าผลงานนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งที่นายสรารุณีได้เคยประดิษฐ์เอาไว้ก่อนหน้านี้ และผลสรุปของการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งยังได้สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมอีกครั้ง กล่าวคือทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 มาได้อย่างสำเร็จและสร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ชมในสนามการแข่งขัน ดังเห็นได้จากเสียงกู่ก้องร้องดีใจและมอบเสียงปรบมือเป็นจังหวะโดยตลอด

ในช่วงรอยต่อของปี พ.ศ. 2545-2546 นายพจน์ อานนท์ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น ได้กำกับภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของเชียร์ลีดเดอร์ในประเทศไทย ชื่อเรื่องคือ “ว้ายบีม...(เชียร์กระหึ่มโลก)” ชื่อภาษาอังกฤษว่า “I’m Lady” เป็นภาพยนตร์แนวตลกดราม่า โดยเนื้อเรื่องเป็นการกล่าวถึงทีมเชียร์ลีดเดอร์ในสถาบันแห่งหนึ่ง โดยสมาชิกในทีมเดิมไม่พอใจที่มีสมาชิกที่มีร่างกายเป็นผู้ชายแต่จิตใจเป็นผู้หญิงมาร่วมอยู่ในทีม จึงได้ลาออกและทำให้สมาชิกที่เหลืออยู่ (ที่เป็นผู้ชายแต่จิตใจเป็นผู้หญิง) มุ่งมั่นที่จะสร้างทีมของตนขึ้นมาใหม่เพื่อเข้าแข่งขัน ภายใต้ความกดดันรอบด้าน ทั้งหมดได้รับความร่วมมือจากเพื่อน ๆ อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นนักกีฬาฟุตบอล (ผู้ชายล้วน) สมาชิกทั้งหมดต้องประสบปัญหาในการสรรหาผู้ร่วมทีมเพิ่มเติม ปัญหาระหว่างผู้ชายแท้ที่ต้องเข้ามาร่วมงานและคลุกคลีอยู่กับผู้ชายจิตใจเป็นผู้หญิง

แต่ด้วยน้ำใจนักกีฬาและมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้ามาบีบคั้น ทำให้สมาชิกทุกคนต้องหันมาร่วมมือกันเพื่อจะนำทีมไปสู่ชัยชนะ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่มีให้กัน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าใครเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง หรือมีจิตใจเป็นแบบใด ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน และทั้งหมดจะต้องร่วมมือกันเป็นทีมจึงจะประสบความสำเร็จได้ ซึ่งนายสรารุณีได้รับมอบหมายหน้าที่ในการเป็นผู้ออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ในเรื่องนี้อีกด้วย โดยได้นำทีมเชียร์ลีดเดอร์

ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ได้รับรางวัลจากการแข่งขันซีคอนสแควร์เซียร์ลีตติ้งครั้งที่ 8 เข้าร่วมการถ่ายทำในฉากหลักและเป็นนักแสดงอีกด้วย

บทสรุประยะที่ 4

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ช่วงปี พ.ศ. 2543-2546 พบว่าคุณลักษณะเด่นบางประการที่ทำให้ผลงานการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเซียร์ลีตติ้งประสบผลสำเร็จได้นั้น ส่วนหนึ่งมาจากนายสรารุณมิได้เข้าร่วมงานด้านการเดินร่ากับกลุ่มดี ดีานซ์ ทูรูป เพราะได้ฝึกฝนทักษะทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ที่เพิ่มขึ้น ได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับงานออกแบบการแสดงที่ได้รับการถ่ายทอดจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำมารวบรวม พัฒนาและประยุกต์เพื่อก่อให้เกิดเป็นผลงานนาฏยประดิษฐ์ของการแข่งขันเซียร์ลีตติ้งที่มีคุณลักษณะเฉพาะ

นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การใส่ใจกับรากฐานทางวัฒนธรรมอันเป็นต้นกำเนิดของกีฬาเซียร์ลีตติ้ง เรียนรู้และรู้จักที่จะใช้สอยและพลิกแพลงใช้เทศกาลหรือประเพณีสำคัญที่มีผลต่อความรู้สึกของผู้คนในเชิงบวกมาเป็นแก่นสำคัญที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและนาฏยศิลป์

จากที่ได้กล่าวมานี้ผู้วิจัยขอสรุปและลำดับคุณลักษณะของการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์สำหรับการแข่งขันเซียร์ลีตติ้งในระยะที่ 4 ดังขอจำแนกได้เป็นข้อดังนี้

1. มีการศึกษาถึงรูปแบบของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้คนในด้านบวกมาเป็นพื้นฐานและเป็นแก่นสำคัญเพื่อใช้ในการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์
2. ศึกษากลยุทธ์ในด้านของการแข่งขัน เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มและวิธีการนำเสนอของผลงานการแข่งขันเซียร์ลีตติ้งชุดอื่น สำหรับเป็นแนวทางต่อการพัฒนาผลงานการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์ของตนเองต่อไป
3. การนำรูปแบบและแนวความคิดที่ได้จากการศึกษาศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการ มาเป็นจุดเด่นสำคัญที่จะใช้พัฒนาตนเอง สมาชิกในทีม และให้เหมาะสมกับผลงานที่จะทำการออกแบบในโอกาสต่อไป
4. มีระบบการจัดการและบริหารนักแสดงทั้งหมด รวมถึงพลิกแพลงกลวิธีในการนำเสนอ

ผลงานเขียนรื้อฟื้นให้เห็นข้อแตกต่างและชัดเจน จนผู้ชมหรือผู้ที่ได้ศึกษาสามารถมองเห็นและสัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม

สำหรับแนวคิดต่อระบบการสร้างสรรคทำเด่นำในระยาะนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าเป็นการผสมผสานระหว่ำง แนวอนุรักษ์นิยม (Conservative) และแนวสมัยนิยม (Modernism) เข้าไว้ด้วยกัน เหตุเพราะมีการผสมผสานแนวคิดที่คงอยู่กับวัฒนธรรมตะวันตกมาช้านานคือ เทศกาลวันคริสต์มาส โดยนำมาเป็นแนวคิดหลักในการสร้างสรรคผลงาน และในด้านความเป็นสมัยใหม่ก็แสดงออกในด้านเครื่องแต่งกาย และทำเด่นำบางกลุ่มบางช่วงที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำในด้านศิลปะการแสดงเขียนรื้อฟื้นอย่างแท้จริง

จากแนวความคิดของการออกแบบการแสดงทั้ง 2 จารีตตามข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นว่ำในบางโอกาสสามารถหยิบใช้จารีตใดจารีตหนึ่งได้ หรือเป็นการผนวก 2 จารีตก็ได้เช่นเดียวกันแต่ก็จะสามารถแยกออกอย่างชัดเจนว่าเน้นหนักไปที่ใด

ระยาะที่ 5 นาฏยศิลป์-นักนาฏยประดิษฐ์ด้านการแสดงเขียนรื้อฟื้น

นายสรราชูณี สำเนียงดี ตัดสินใจเข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่ำงปี พ.ศ. 2547-2548 เหตุเพราะการร่วมงำนกับกลุ่มดี ดีานซ์ ทรูป คอนข้างถึงจุดอิมตัวและเพียงพอตามที่คาดหวังเอาไว้ในระดับหนึ่ง อีกทั้งนายสรราชูณีต้องการที่จะออกมาพัฒนาทีมเขียนรื้อฟื้นเตอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างสนใจจริงจัง ซึ่งจากความตั้งใจจริงดังกล่าวส่งผลให้เกิดการสร้างสรรคผลงานด้านการแสดงและนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเขียนรื้อฟื้นอย่างต่อเนื่องและเห็นได้ชัดเจนมากที่สุดในช่วงระยาะนี้

จากการศึกษาและแบ่งรอยต่อสำคัญของช่วงชีวิตพบว่าในระยาะที่ 5 ทีมเขียนรื้อฟื้นเตอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการซีคอนสแควร์เขียนรื้อฟื้นอย่างต่อเนื่องและติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนยังมีโอกาสผลักดันให้ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันเขียนรื้อฟื้นในระดับนานาชาติและระดับโลกต่อมาตามลำดับ

กลางปี พ.ศ. 2547 ทางบริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัด

การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้ง 10 โดยทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ส่งทีมเข้าร่วมในการแข่งขันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาจากผลงานการแข่งขันดังกล่าวพบว่า รูปแบบของนาฏยประดิษฐ์มีความแตกต่างจากการแสดงในครั้งที่ผ่านมา กล่าวคือการออกแบบนาฏยประดิษฐ์มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เกิดเป็นผลงานที่มีความแปลกใหม่และสร้างเอกลักษณ์ให้กับท่าทางนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ภาพองค์รวมของการแข่งขันได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น และมีรูปแบบเทคนิควิธีของประกอบท่าชุด การทำยิมนาสติกและระบบนาฏยศิลป์ที่มีความเป็นสมัยใหม่ และการนำรูปแบบของนาฏยศิลป์ตะวันตกในสกุลต่าง ๆ ปรับใช้ให้เป็นพื้นฐาน โดยนายสรวิชัยได้ทำการศึกษารูปแบบและวิธีของการใช้เทคนิคทางการแข่งขันจากการศึกษาและเฝ้าดูผลงานของทีมเชียร์ลีดเดอร์ในต่างประเทศ เพื่อนำมาปรับใช้กับทีมของมหาวิทยาลัยกรุงเทพให้มีความสดใหม่อยู่ตลอดเวลา และในสรุปท้ายที่สุดผลการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ครั้งที่ 10 ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ได้อีกครั้ง

จากผลสำเร็จของการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้ง ครั้งที่ 10 ยังส่งผลให้ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งระดับนานาชาติในปี พ.ศ. 2548 ในการแข่งขันรายการ “2005 Down Under Spirit Championship: Australia's Premiere International Cheer & Dance Competition” จัดขึ้นที่ประเทศออสเตรเลีย มีสมาชิกจากนานาชาติเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย ฯลฯ ในการแข่งขันจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภท Pom, ประเภท Cheer, ประเภท Open Dance และประเภท Exhibition โดยผลการแข่งขันในระดับนานาชาตินี้ ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย โดยการรับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ถึง 3 ประเภทมาครอบครอง ได้แก่ ประเภท Cheer ประเภท Open Dance และประเภท Exhibition อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสำเร็จอย่างเกินความคาดหมายให้กับทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ในปีเดียวกันนี้เองทางบริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้ง 11 ขึ้น และในทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้มีการปรับเปลี่ยนนักแสดงบางส่วน โดยการเปิดรับสมัครเลือกสมาชิกใหม่ ส่วนใหญ่ผู้ที่มาเข้ารับ

การคัดเลือกจะเป็นอดีตนักกีฬาจากทีมเชียร์ลีดเดอร์ระดับในมัธยมศึกษาตอนปลายจากทีมอื่น ๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย (สรารุณี สำเนียงดี, สัมภาษณ์, 12 สิงหาคม 2552) สำหรับรูปแบบของการแข่งขันและภาพองค์รวมของนาฏศิลป์ยังคงพื้นฐานในการใช้แนวความคิดหลักจากการแข่งขันในครั้งที่ 10 ที่ผ่านมา เช่น เทคนิคของการต่อตัวที่มีความซับซ้อนและคล้ายคลึงจากของเดิม หรือการออกแบบนาฏยประดิษฐ์ที่ยังคงเอกลักษณ์ของท่าเดินรำแบบคู่ระหว่างชาย-หญิง แต่นำมาพัฒนาด้วยเทคนิควิธีที่ยากขึ้นกว่าเดิม ฯลฯ ผลสรุปการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 11 ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 มาได้อีกครั้งและถือว่าการป้องกันตำแหน่งชนะเลิศเป็นสมัยที่ 2 ติดต่อกัน

ช่วงเดือนสิงหาคม ในปี พ.ศ. 2549 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้งที่ 12 โดยในการแข่งขันทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพประสบกับสภาวะกดดันเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศมีนักแสดงตัวยอดเยี่ยมได้รับบาดเจ็บขณะทำการฝึกซ้อมใหญ่ก่อนที่การแสดงจะเริ่มขึ้นในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า ทำให้นายสรารุณีต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของการแข่งขันใหม่ทั้งหมดอย่างทันทีทันใด เช่น การทำท่าชุดต่อตัว การทำยิมนาสติก รวมถึงปรับเปลี่ยนคุณสมบัติบางอย่างของท่าทางนาฏศิลป์ ฯลฯ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมสำหรับภาพรวมของการแข่งขันเสียใหม่ในสถานการณ์ขณะนั้น

ผู้วิจัยได้พิจารณาจากการแสดงในครั้งนี้พบว่า องค์รวมของการออกแบบการแสดงและนาฏศิลป์มีความเป็นสมัยใหม่มากขึ้นกว่าเดิม มีการผสมผสานเทคนิคของกีฬายิมนาสติกเข้าไปในการแข่งขัน รวมไปถึงรูปแบบที่ผสมผสานนาฏศิลป์ตะวันตกในแบบฮิพฮอปก็ถูกนำมาปรับใช้สำหรับนาฏยประดิษฐ์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในสถานการณ์ที่ความสมบูรณ์ของนักแสดงทั้งหมดมีไม่เต็มที่ นักแสดงทุกคนก็สามารถแสดงให้เห็นถึงความมีพลังและความมีศักยภาพของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ แม้ว่าจะมีนักแสดงไม่ครบจำนวนตามที่ได้ฝึกซ้อมเอาไว้ อย่างไรก็ตามก็ตีผลสรุปการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 12 ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ได้อีกครั้งและถือได้ว่าเป็นการป้องกันตำแหน่งชนะเลิศสมัยที่ 3 ติดต่อกันเป็นครั้งที่ 2

ในปีต่อมา พ.ศ. 2550 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งเป็นครั้งที่ 13 เนื่องจากในการแข่งขันครั้งนี้ทางผู้จัดงานมีอุปสรรคบางประการ

เกี่ยวกับกระบวนการในการถ่ายทอดสดการแสดง จึงได้เลื่อนการจัดการแข่งขันออกไปและได้กำหนดจัดการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศขึ้นในเดือนมกราคม พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ทรงสิ้นพระชนม์ ดังนั้นคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้มีมติร่วมกัน เห็นควรให้งดการถ่ายทอดสดการแข่งขันดังกล่าว

เพื่อเป็นการถวายเป็นความอาลัยต่อการสิ้นพระชนม์และทั่วประเทศไทยจึงยกเว้นกิจกรรมทางด้านความบันเทิง แต่การจัดแข่งขันรายการซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งยังคงดำเนินการอยู่ (แต่ไม่ได้ถ่ายทอดสดการแข่งขันฯ ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่องใด) ซึ่งสำหรับการแข่งขันในครั้งนี ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาทางด้านศักยภาพของนักแสดงหรือนักกีฬาเพิ่มมากขึ้น กำหนดให้นักแสดงทุกคนเข้าฝึกฝนทักษะทางด้านกีฬายิมนาสติกแบบสากลอย่างจริงจัง เพื่อสร้างพื้นฐานของทักษะทางการต่อสู้ และทักษะทางด้านนาฏยศิลป์เพิ่มมากขึ้น สิ่งสำคัญคือส่งผลให้ภาพองค์รวมของการแสดงดูตื่นตาตื่นใจมากขึ้นตามไปด้วย

ด้านการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์พบว่า มีความเป็นสมัยใหม่ในแบบฉบับของนายสรวิศ ก่อแก้วคือยังคงเอกลักษณ์ของท่าเต้นรำแบบคู่ระหว่างชาย-หญิงเอาไว้ ซึ่งเป็นท่าเต้นรำแบบคู่ที่แปลกตาและโดดเด่นในบรรดาท่าเต้นรำแบบคู่ระหว่างชาย-หญิงที่เคยมีการออกแบบไว้อีกท่าหนึ่ง สรุปผลการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 13 ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 มาได้อย่างสำเร็จอีกครั้งหนึ่งและนับเป็นการป้องกันตำแหน่งชนะเลิศเป็นสมัยที่ 4 อย่างต่อเนื่องกันอีกด้วย

ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2551 บริษัทซีคอน ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนหลักที่ให้การสนับสนุนการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ประกาศจัดการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 14 ขึ้น การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศจะจัดขึ้นประมาณปลายปี โดยทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และเทคนิควิธีที่ใช้ในการแข่งขันแทบทั้งหมด ต้องมีความสดใหม่และแตกต่างจากการแข่งขันครั้งที่ 13 ที่มีการแข่งขันเสร็จสิ้นไปเมื่อต้นปีที่ผ่านมา

ผู้วิจัยได้พิจารณาจากผลงานการแข่งขันดังกล่าวพบว่า ภาพองค์รวมของการแข่งขันทั้งหมดจะยังคงยึดถือเอาจากการแข่งขันในครั้งที่ 13 มาเป็นพื้นฐานในการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์ ดังเห็นได้จากท่าชุดของกลุ่มการต่อสู้ที่ยึดเอาหลักการเริ่มต้นท่าทางและภาพโดยรวม

ท่าทางออกเป็น 3 กลุ่ม การทำยิมนาสติกหรือระบบนาฏศิลป์ที่ผสมผสานเทคนิคของนาฏศิลป์ตะวันตกไว้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ในบางท่าทางยังได้นำพื้นฐานของการเต้นแบบคลาสสิกและการเต้นแบบแจ๊สมาเป็นส่วนสำคัญที่จะใช้พัฒนาให้การออกแบบการแสดงและนาฏศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งมีความมหัศจรรย์มากยิ่งขึ้น โดยสามารถสรุปผลการแข่งขันซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งครั้งที่ 14 ได้ว่าทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ถือเป็นกาป้องกันตำแหน่งเป็นครั้งที่ 5 ติดต่อกัน

จากผลสำเร็จของทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 จากการแข่งขันรายการเชียร์ลีดดิ้งรายการที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยมาได้ทั้งสิ้น 9 ครั้ง ตลอดระยะเวลา 14 ปี เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่วงการศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งของประเทศไทยแล้วว่าทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นทีมที่มีความโดดเด่นและมีความสามารถในระดับดีเยี่ยม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นจุดที่ทำให้สมาคมเชียร์ลีดเดอร์ไทยเล็งเห็นถึงศักยภาพของทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยได้ส่งทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งระดับโลก ในรายการ “The ICU World Cheerleading Championships 2009” ซึ่งจัดแข่งขันขึ้นที่วอลต์ดิสนีย์เวิลด์รีสอร์ต (Walt Disney World Resort) รัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำการแข่งขันในเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 โดยทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเข้าแข่งขันทั้งสิ้น 3 ประเภท ได้แก่ การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งประเภทชาย-หญิง ระดับ 6 (Cheer Premier Coed Level 6), การแข่งขันเต้นรำประเภทฮิปฮอป (Hip-Hop Dance) และการแข่งขันต่อตัวคู่ชาย-หญิง (Coed Partner Stunt)

ผู้วิจัยได้พิจารณาจากการแข่งขันเต้นรำประเภทฮิปฮอปพบว่า มีการนำเอาศิลปะการต่อสู้แม่ไม้มวยไทยซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่โดดเด่นของประเทศไทยมาผสมผสานให้เข้ากับการเต้นรำแบบตะวันตกจนทำให้ผลงานนาฏยประดิษฐ์มีความแปลกใหม่ มีความลงตัวและแสดงให้เห็นถึงศิลปะการเต้นรำแบบตะวันตกที่มีพื้นฐานมาจากศิลปะการต่อสู้แบบตะวันออกได้อย่างสวยงาม ผลสรุปการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในระดับโลก ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 เหรียญเงินมาครอบครองทั้งสิ้น 2 ประเภท คือ ประเภท Cheer Premier Coed Level 6 และประเภท Hip-Hop Dance

บทสรุประยะที่ 5

กล่าวสรุปได้ว่า ช่วงปี พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน นายสรวิชัยได้พยายามผลักดันให้ทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความเป็นสมัยใหม่ในด้านรูปแบบของการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา เห็นได้จากลักษณะของการแข่งขันต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาทางด้านเทคนิคและมีความสดใหม่อย่างต่อเนื่อง มีการคิดค้นเอกลักษณ์หรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ชมสามารถจดจำและรำลึกถึงทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้อย่างแม่นยำ อีกทั้งยังสร้างความเป็นมาตรฐานสากลให้ก่อเกิดขึ้นกับทีมเชียร์ลีดเดอร์ของสถาบันอื่นอีกด้วย

ช่วงชีวิตระยะที่ 5 นายสรวิชัยได้ส่งทีมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเข้าแข่งขันในรายการซีคอนสแควร์เชียร์ลีดดิ้งเป็นประจำทุกปีและสามารถคว้าตำแหน่งชนะเลิศอันดับ 1 มาครอบครองได้ถึง 5 สมัยติดต่อกัน ซึ่งจากการพัฒนาที่รวดเร็วในด้านศักยภาพของนักแสดงในทีมต่าง ๆ ถือได้ว่าเป็นแรงขับเคลื่อนอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้นายสรวิชัยยิ่งต้องค้นหากลยุทธ์ในการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งให้มีความโดดเด่น หลีกหนีสิ่งที่จำเจ ให้ความสดใหม่กับเทคนิควิธีที่ทันสมัยและได้รับการยอมรับจากทั่วโลกในระดับสากล ผู้วิจัยจะได้ลำดับคุณลักษณะของการเป็นนักนาฏยประดิษฐ์ในระยะที่ 5 ได้ดังนี้

1. ผสมผสานสองจารีตระหว่างศิลปะการเต้นรำแบบตะวันตกและศิลปะการต่อสู้ของไทยในแบบตะวันออก ทำให้เกิดผลงานทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ให้เกิดการยอมรับ
2. สร้างสรรค์การแสดงและนาฏยศิลป์โดยอาศัยผลงานจากของเดิมมาปรับปรุงและเป็นพื้นฐานต่อการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่
3. ศึกษารูปแบบของกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกันมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์
4. เรียนรู้ถึงปัญหาของการเคลื่อนไหวร่างกายและศักยภาพโดยรวมของนักแสดง เพื่อใช้แก้ไขเฉพาะหน้าและส่งผลต่อการออกแบบการแสดงและนาฏยศิลป์ให้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน
5. มีการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางด้านศิลปะแขนงอื่นมาเป็นเครื่องมือช่วยในการออกแบบการแสดงสำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง

6. ศึกษาแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏยศิลป์ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการออกแบบการแสดงสำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ในฐานะที่เป็นผลงานของตนเอง

สิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบได้จากการศึกษาช่วงชีวิตในระบะดังกล่าว ทำให้ได้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในด้านแนวคิดสำหรับการออกแบบท่าเต้นรำ ซึ่งเป็นผลที่คอยสนับสนุนให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นคือ แนวคิดสมัยนิยม ที่นายสรารวุฒิเลือกใช้และนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับผลงานการแข่งขันในทุก ๆ ปี โดยแนวคิดสมัยนิยมนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้กำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของทีมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

จุดที่นำให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ ลักษณะของแนวคิดสมัยนิยมดังกล่าว นอกจากแสดงให้เห็นในเนื้อหาของนาฏยศิลป์แล้ว ยังสอดแทรกให้พบเห็นได้ตามสัดส่วนต่าง ๆ ของการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง เช่น การต่อตัว การแสดงยิมนาสติก หรือการร้องเชียร์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นการสร้างคุณลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะตัว และไม่เหมือนใครให้กับตนเองและทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทำให้ผู้ชมที่ศึกษาผลงานของนายสรารวุฒิ ได้รู้จักตัวตนและแนวทางการออกแบบการแสดงมากยิ่งขึ้น เสมือนรับรู้ภาษาศิลปะของนาฏยศิลป์ได้อย่างเข้าใจ ถึงแม้ว่าผู้ชมจะไม่สามารถสื่อสารหรือโต้ตอบกลับต่อนายสรารวุฒิได้โดยตรง

ประการสำคัญของแนวคิดที่มีต่อหลักนาฏยประดิษฐ์สำหรับการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งภายใต้การออกแบบท่าเต้นรำของนายสรารวุฒิ สำเนียงดี เป็นผลิตผลที่มีการตกผลึกมากกว่า 10 ปี การแสดงหนึ่ง ๆ หรือในโอกาสใดโอกาสหนึ่ง อาจไม่ได้ยึดถือเอาจารีตของแนวคิดสมัยนิยมมาเป็นตัวตั้งต้น หากแต่เป็นการผนวกแนวคิดและจัดแต่งให้ผลงานศิลปะการแสดงมีความกลมกลืนกันอย่างที่สุด ซึ่งในด้านกระบวนการ แนวคิด และเจตคติที่มีต่อนาฏยประดิษฐ์ของนายสรารวุฒิ เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้และครบเครื่องในด้านศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งของประเทศไทย อีกทั้งมีลักษณะของระบบความคิดและการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นปัจเจกชนผู้หนึ่ง ผลงานด้านศิลปะการแสดงเชียร์ลีดดิ้งของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพในช่วง 5 ระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยนี้ เป็นสิ่งสะท้อนและแสดงให้เห็นถึงความเป็นอัจฉริยภาพของนาฏยศิลป์ผู้ออกแบบการแสดงได้เป็นอย่างดี